

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1075/2024
31.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Џагџит Синга и др., због продуженог кривичног дела примање мита у обављању привредне делатности из члана 230. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Џагџит Синга, адвоката Сеада Спаховића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 669/19 од 18.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Џагџит Синга, адвоката Сеада Спаховића, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 669/19 од 18.05.2021. године, у ставу II изреке и предмет у том делу враћа на поновно одлучивање, а у односу на став I изреке наведене пресуде, поднети захтев за заштиту законитости се **ОДБИЈА** као неоснован.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 669/19 од 18.05.2021. године, у првом ставу, делимичним усвајањем жалби окривљених и њихових бранилаца, међу њима и бранилаца окривљеног Џагџит Синга, адвоката Предрага Васовића и Сеада Спаховића, преиначена је првостепена пресуда Вишег суда у Панчеву К 29/18 од 27.03.2019. године (којом је поред осталих, окривљени Џагџит Синг оглашен кривим због продуженог кривичног дела примање мита у обављању привредне делатности у саизвршилаштву из члана 230. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика (став I и II) и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и изречена му је мера безбедности протеривање странаца из земље, у трајању од 10 година (став III), те одузета имовинска корист у износу наведеном у ставу IV пресуде и обавезан окривљени да плати трошкове кривичног поступка у износу наведеном у ставу V изреке пресуде) и то само у ставу III, у погледу одлуке о изреченој мери безбедности, па је поред осталих, окривљеном Џагџит Сингу због продуженог кривичног дела примање мита у обављању привредне делатности у саизвршилаштву из члана 230. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изречена мера безбедности протеривање странаца из земље у трајању

од 5 година, док су жалбе бранилаца окривљеног Џагцит Синга и Вишег јавног тужиоца у Панчеву, као и у преосталом делу жалбе осталих окривљених и њихових бранилаца, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Другим ставом пресуде Апелационог суда у Београду Кж I 669/19 од 18.05.2021. године, одбачен је као неблаговремен поднесак браниоца окривљеног Џагцит Синга, адвоката Сеада Спаховића, поднет дана 27.06.2019. године у коме је наведено да се ради о жалби окривљеног Џагцит Синга, на панџапском језику.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 669/19 од 18.05.2021. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Џагцит Синга, адвокат Сеад Спаховић, из разлога предвиђеног одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, који је конкретизован истицањем повреде права на правно средство зајамчено одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије, а која повреда је у односу на окривљеног Џагцит Синга утврђена одлуком Уставног суда Уж 13110/2021 од 29.04.2024. године, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијану пресуду и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање. Предложио је да се, у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП извршење казни које су изречене окривљеном, одложи до доношења коначне одлуке Врховног суда.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Џагцит Синга, је основан.

По налажењу Врховног суда, основано бранилац окривљеног Џагцит Синга у поднетом захтеву указује да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 669/19 од 18.05.2021. године, у другом ставу, на штету окривљеног, учињена повреда права на правно средство зајамчена одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије, односно окривљеном ускраћена одлука о основаности жалбених навода изнетих у жалби, коју је сам написао на свом матерњем језику.

Наиме, из списка предмета произилази да је пресуда Вишег суда у Панчеву К 29/18 од 27.03.2019. године уредно достављена браниоцима окривљеног, док је за окривљеног, судско писмено враћено неуручено, након чега је дата наредба да се предметно писмено истакне на огласну таблу суда, дана 06.05.2019. године, са које је скинуто дана 14.05.2019. године. Међутим, како је суд након тога, констатовао да у том моменту нису били испуњени услови за истицање пресуде на огласну таблу, о чему су сачињене службене белешке, које се налазе у списима, достава пресуде првостепеног суда окривљеном Џагцит Сингу је поновљена путем поште и путем судског достављача, након чега је суд, налазећи да су испуњени услови из члана 246.

став 1. ЗКП, пресуду поново истакао на огласну таблу дана 06.06.2019. године, а окривљени је исту лично преузео у суду дана 12.06.2019. године.

Након овога, списи предмета Вишег суда у Панчеву К 29/18, достављени су Апелационом суду у Београду ради одлучивања о изјављеним жалбама, уз допис председника већа у којем су наведени датуми уручења првостепене пресуде ВЈТ у Панчеву, окривљенима и њиховим браниоцима, као и датуми изјављивања жалби и одговара на жалбу, па је за окривљеног Џагцит Синга наведено да је првостепену пресуду примио дана 12.06.2019. године.

Надаље, из списка произилази да је побијаном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 669/19 од 18.05.2021. године мериторно одлучено, између осталих, о жалбама бранилаца окривљеног Џагцит Синга, адвоката Предрага Васовића и Сеада Спаховића, тако што су исте одбијене као неосноване, док је, одбачен као неблагоприятан, поднесак окривљеног Џагцит Синга, поднет од стране браниоца, адвоката Сеада Спаховића дана 27.06.2019. године, у коме је наведено да се у прилогу доставља жалба окривљеног Џагцит Синга, на панџапском језику, са образложењем да је увидом у списе предмета утврђено да је првостепена пресуда окривљеном уручена дана 14.05.2019. године, те да околност што се у списима предмета налази и доставница према којој је првостепена пресуда лично уручена окривљеном дана 12.06.2019. године, не доводи у питање закључак суда о неблагоприятности поднеска означеног као жалба, па је рок за изјављивање жалбе, према ставу Апелационог суда у Београду био до 29.05.2019. године.

У вези са наведеним, Уставни суд је одлучујући о уставној жалби подносиоца – окривљеног Џагцит Синга, поднетој против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 669/19 од 18.05.2021. године, преко пуномоћника, адвоката Сеада Спаховића дана 15.09.2021. године, донео одлуку Уж-13110/21 од 29.04.2024. године којом је, поред осталог, у првом ставу, утврдио да је подносиоцу уставне жалбе – окривљеном Џагциту Сингу, другим ставом пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 669/19 од 18.05.2021. године, повређено право на правно средство зајамчено одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије.

Одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије прописано је да свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на закону заснованом интересу.

Одредбом члана 246. став 1. ЗКП прописано је да ако се достављање писмена окривљеном не може извршити на адресу о којој је окривљени обавестио орган поступка, достављач ће оставити обавештење да ће се писмено истаћи на огласној табли и по могућству, на интернет страници органа поступка. По протеклу рока од осам дана од дана истицања писмена сматра се да је достављање извршено.

Сходно наведеном стању у списима предмета, као и цитираним законским одредбама, по оцени Врховног суда, погрешан је став Апелационог суда у Београду да је прво истицање пресуде Вишег суда у Панчеву К 29/18 од 27.03.2019. године на огласну таблу у свему било у складу са одредбама ЗКП, те да је понављањем покушаја непосредног уручења првостепене пресуде окривљеног путем поште, а затим и преко судског достављача, након 14.05.2019. године, када је ова пресуда први пут скинута са

огласне табле, а затим услед немогућности да се пресуда уручи окривљеном, поновним истицањем исте на огласној табли суда дана 06.06.2019. године, дошло до неоснованог продужења рока за изјављивање жалбе окривљеном.

У вези са тим, Врховни суд, најпре налази, да иако нижестепени судови, предметни поднесак окривљеног који је одбачен као неблаговремен, не називају жалбом, из поступања како првостепеног суда, који поднесак окривљеног Џагџит Синга, доставља ВЈТ у Панчеву на одговор и упућује га са списима предмета заједно са осталим жалбама и одговорима на жалбу ради одлучивања о њиховој основаности, тако и другостепеног суда, који разматра његову благовременост према правилима који важе за рокове за изјављивање жалбе против првостепене пресуде, произилази да га несумњиво тако третирају, па како из списка предмета, произилази да је првостепена пресуда окривљеном уручена 12.06.2019. године, као и да је у поуци о правном леку окривљени поучен да жалбу може изјавити у року од 15 дана од дана пријема пресуде, односно у конкретном случају до 27.06.2019. године, када је окривљени Џагџит Синг преко свог браниоца и изјавио жалбу на свом матерњем језику, то Врховни суд налази, да је доношењем одлуке у ставу II побијане пресуде, Апелациони суд у Београду, окривљеном ускратио право на правно средство зајамчено одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије, која повреда је утврђена и одлуком Уставног суда Уж-13110/21 од 29.04.2024. године.

Из изнетих разлога, налазећи да је ставом II, побијане пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 669/19 од 18.05.2021. године, учињена повреда права на правно средство из члана 36. став 2. Устава Републике Србије, на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Џагџит Синга, адвоката Сеада Спаховића, Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на ову повреду делимично усвојио као основан, и укинуо побијану правноснажну пресуду, у том делу, те списе предмета вратио том суду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, док је, налазећи да побијаном пресудом, ставом I, није учињена повреда из члана 36. став 2. Устава Републике Србије, у односу на ову повреду захтев за заштиту законитости у том делу одбио као неоснован у смислу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

РС